

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/220/2017
Identifikačné číslo spisu:	5808203371
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5808203371.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. A., bývajúceho v E., zastúpeného JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského č. 1735/29, proti žalovaným 1/ T. O., bývajúcemu v E., zastúpenému Mgr. Igorom Paliderom, advokátom so sídlom v Zubrohlave, Klinec II, 2/ I. C., bývajúcej v E., 3/ N. C., bývajúcej v E., 4/ M. Z., bývajúcej v L. a 5/ M. O., bývajúcej v K., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5 C 157/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. októbra 2016 sp. zn. 11 Co 300/2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pokračuje na strane žalovaných, s dedičmi pôvodne žalovanej 2/ neb. Q. A., a to s I. C., N. C., M. Z. a M. O..
Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. apríla 2016 č. k. 5 C 157/2008-427 v prvom výroku žalobu zamietol. V druhom výroku uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania vo výške 2 632,64 € pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2 333,14 € a iných trov vo výške 299,50 € v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom vyslovil, že v pomere medzi žalobcom a žalovanou 2/ náhradu trov konania žalovanej 2/ nepriznáva. Súd prvej inštancie poznamenal, že hoci GP č. 64/1995, resp. GP č. 17/2001, špecifikoval nehnuteľnosti, ku ktorým sa prevádzalo vlastnícke právo na žalobcu ako nadobúdateľa, vklad vlastníckeho práva bol povolený rozhodnutím (bývalej) Správy katastra u všetkých troch zmlúv na podklade GP č. 17/2001, ktorý výmeru jednotlivých dielov a ich polohové určenie riešil odlišne. Poukázal na to, že znalec vo svojom posudku č. 3/2013 skonštatoval, že diely č. 52 a č. 53 podľa GP č. 64/95 a diely č. 52 a č. 53 podľa GP č. 17/2001 nie sú totožné (výmerou i polohovým určením), boli prevádzané v rôznych podieloch a tiež to, že novovytvorená parcela č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 234 m² podľa GP č. 27/2009 nie je totožná s nehnuteľnosťami, ktoré mal žalobca nadobudnúť na základe uvedených kúpnych zmlúv. Práve tieto skutočnosti boli dôvodom pre postup (bývalej) Správy katastra

E., ktorá aj napriek povoleniu vkladu vlastníckeho práva, ho do evidencie nehnuteľností nezapísala. Na základe uvedeného bol súd prvej inštancie toho názoru, že právne úkony - kúpne zmluvy, na základe ktorých mal žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, medzi nimi aj súčasnú C KN parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 234 m² a C KN XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 86 m², sú absolútne neplatné pre ich neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (označenie nehnuteľností neurčitým, nezrozumiteľným spôsobom prejavujúcim sa nesúlalom medzi obsahovou časťou zmlúv a geometrickými plánmi), a preto musel súd prvej inštancie žalobu (v dosiaľ nerozhodnutej časti) zamietnuť. Poznamenal, že kúpna zmluva ohľadne oddelenia časti pozemkov je neurčitá, ak geometrický plán potvrdený Okresným úradom, katastrálnym odborom nie je priamo súčasťou kúpnej zmluvy, t. j. netvorí s kúpnu zmluvou jedinú listinu, nakoľko v danej veci geometrické plány ani nemohli tvoriť jedinú listinu (technickú a vôľovú jednotu), keďže k povoleniu vkladu došlo na základe iného než v kúpnych zmluvách uvádzaného geometrického plánu, ktorý výmeru jednotlivých dielov a ich polohové určenie riešil odlišne. Súd prvej inštancie poukázal na to, že mu nebol predložený dodatok ku kúpny zmluvám, súčasťou ktorých by bol práve geometrický plán, na základe ktorého došlo k povoleniu vkladu, tvoriaci jednak technický podklad (technická jednotka) a jednak súčasť zmluvných prejavov tých častí zmlúv, ktorými sa určuje predmet prevodu priamo odkazom na jeho obsah (vôľovú jednotu). Záverom dodal, že obsahom kúpnych zmlúv bol prevod vlastníckeho práva k jednotlivým dielom, ktoré podľa geometrického plánu nevytvorili novú parcelu, resp. viac nových parciel, preto neboli spôsobilým predmetom prevodu podľa zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) účinného ku dňu povolenia vkladu. Obsah kúpnych zmlúv obsahujúci prevod vlastníckeho práva k dielom bol v rozpore s ustanovením § 45 ods. 1 katastrálneho zákona účinného ku dňu 18. marca 2003 (povolenie vkladu), a preto sú kúpne zmluvy s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Ďalšie stranou žalobcu navrhnuté dokazovanie súd nevykonával, keďže skutkový stav mal preukázaný z dosiaľ vykonaných dôkazov a doplnenie dokazovania by neprinieslo jeho výraznú zmenu. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku [účinného do 30. júna 2016, (ďalej len „O.s.p.“)].

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. októbra 2016 sp. zn. 11 C o 300/2016 odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Potvrdenie rozsudku okresného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na dôvody ktorého poukázal. Uviedol, že z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že novovytvorené parcely sú totožné s nehnuteľnosťami, ktoré nadobudol na základe kúpnych zmlúv spísaných formou notárskych zápisníc. Odvolací súd konštatoval, že zo znaleckého dokazovania vyšiel najavo nesúlalom medzi obsahovou časťou zmlúv, kde bol predmet prevodu slovné vyjadrené uvedením medzi iným aj výmery pozemkov a ich grafickými prílohami - geometrickými plánmi, na ktoré sa zmluvy odvolávali (geometrický plán z roku 1995), čomu nezodpovedala grafická časť, keď diel č. 53 podľa geometrického plánu z roku 1995 mal výmeru 778 m², pričom podľa slovného vyjadrenia mal mať výmeru 660 m². Vznikol tu tak rozpor medzi obsahovým a grafickým vyjadrením, z ktorého dôvodu nemožno s určitosťou zistiť, kde sa diel č. 53 nachádza a aká časť zemského povrchu sa tak stala predmetom prevodu. Rozpor medzi obsahovou a grafickou časťou zmluvy spôsobil, že vo vzťahu k dielu č. 53 nemožno určiť, aká časť zemského povrchu sa stala predmetom prevodu (nevie to určiť ani znalkyňa) a predmetná kúpna zmluva je v tejto časti pre svoju neurčitosť, ktorú nemožno odstrániť ani výkladom, absolútne neplatným právnym úkonom. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal, že odvolací súd sa v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal protichodnými tvrdeniami znalkyne uvedených v znaleckom posudku č. 3/2013 a v naznačenom smere nevykonával žiadne dokazovanie (napr. dodatočným výsluchom

znalkyne) tak, aby znalkyňa mohla prípadne vysvetliť svoj rozpor, keď na jednej strane tvrdí, že žalované parcely nie sú totožné s dielom, ktorý žalobca nadobudol kúpnyimi zmluvami a následne v doplnení posudku v písomnej identifikácii konštatuje súladnosť žalovaných KN-C parciel s týmto dielom. Poznamenal, že odvolací súd si jednoducho z týchto dvoch protichodných konštatovaní znalkyne vybral len to, čo vyhovovalo skutkovému tvrdeniu odvolacieho súdu, právnomu posúdeniu o neurčitosti zmluvy a napokon aj meritórnemu konečnému rozhodnutiu odvolacieho súdu spočívajúcemu v potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol a zaviazal ho na náhradu trov dovolacieho konania. Žalované 2/ až 5/ sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Keďže pôvodná žalovaná 2/ neb. Q. A. zomrela X., najvyšší súd rozhodol, že v konaní pokračuje s jej dedičmi I. C., N. C., M. Z. a M. O. (§ 64 CSP).

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Žalobca v dovolaní namietal § 420 písm. f/ CSP. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03 a IV. ÚS 252/04).

11. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca

činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

12. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

13. Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

14. Žalobca tvrdí, že k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP došlo tým, že odvolací súd sa nevysporiadal s protichodnými závermi znaleckého dokazovania a za tým účelom nevykonával žiadne dokazovanie, napr. dodatočným výsluchom znalkyne.

15. V rozhodovacej praxi najvyššieho súdu do 30. júna 2016 sa vyskytovali námietky dovolateľov týkajúce sa nedostatkov v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne nesprávnosti hodnotenia výsledkov dokazovania. Najvyšší súd vo vzťahu k takýmto námietkam dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

16. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné. Najvyšší súd preto jej dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

17. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.